

عجیب است که یک الگوی شکست خورده را گذاشته‌ایم جلویمان و حسرت چیزهایی را می‌خوریم که برای خودشان معضل شده است. آن آزادی پوشش و روابطی که نتیجه‌اش می‌شود میلیون‌ها فرزند تک سرپرست، تجاوزهای سر به فلک کشیده و نابودی معنا و وجود خانواده، بیشتر به انحصار شبیه است. انحصار عقل!

کسی منکر مشکلات اقتصادی و بعضاً ضعف‌های مدیریتی کشور نیست اما خنده‌دار است شنیدن جملاتی از این قبیل که من اگر حجابم را رعایت کنم مشکل فقر و بی پولی حل می‌شود؟! مثل اینکه بگویی من اگر دندان خرابم را درست کنم دیابتم برطرف می‌شود؟! هر کدام از اینها یک مشکل است و راه حل جدا دارد، اما ظاهراً قرار بر این است که هر کسی وظیفه خودش را به بهترین نحو انجام ندهد!

دشمن همان اندازه که به دنبال رفع منجلا بیست که در آن گیر افتاده اما این وضعیت را مناسب جوامع دیگر می‌داند. جوانی که سرگرم گناه شد و در منجلا ب گیر افتاد دیگر وقت علم آموزی و پیشرفت ندارد، دیگر حوصله توجه به مسائل پیرامونش را ندارد. به یک مهره سوخته و خاموش تبدیل می‌شود که برای دشمن نمی‌تواند خطری داشته باشد، اما زنگ خطری است برای آینده یک کشور!

بر خورد پادگانی

من اگر کافر و بی‌دین و خرابم به تو چه
من اگر مست می و شرب و شرابم به تو چه
قافیه جور نمی‌شود و گرنه شاعر در بیت بعدی می‌نوشت من اگر بخواهم خودم را در چاه بیندازم به تو چه؟
بعضی حرف‌های به ظاهر زیبا راحت شعار می‌شوند و سر زبان‌هایمان می‌افتند بی آنکه هیچ اساس، مبنا یا منطقی پشتشان باشد.
به من چه و به تو چه برایمان اشتباه جا افتاده است. چطور آنجایی که بساط غیبت جور است و دور هم می‌خواهیم مچ که هیچ عزت و آبروی همه را بگیریم نمی‌گوییم به من چه؟
اما آنجایی که باید به داد هم نوعمان برسیم و اشتباهی را اصلاح کنیم خودمان را به آن راه می‌زنیم؟

تذکر کار اشتباه در جامعه از بی‌حجابی گرفته تا هر کار اشتباهی را توهین به اعتقاد انسان‌ها می‌دانیم و یاد گرفته‌ایم که عقیده هر کسی محترم است و هر کس هر طور می‌خواهد می‌تواند زندگی کند.
اما کدام منطق و عقل هر عقیده‌ای را قابل احترام می‌داند؟ آن کسی که دزدی می‌کند یا قاتل است هم بنا بر اعتقادی این کار را کرده، این طور نیست؟
پس هر عقیده‌ای قابل احترام نیست.

عقیده‌ات را وقتی می‌توانی عملی کنی که ضرری به کسی نرساند. در چهار دیواری خودمان می‌توانیم هر کاری بکنیم اما حق اشتباه کردن در جامعه را نداریم؛ چون بقیه هم در این جامعه زندگی می‌کنند و از اشتباه ما آسیب می‌بینند.
دختری که برای دل خودش آرایش می‌کند و با هر پوششی در اجتماع ظاهر می‌شود، آیا می‌داند که به قیمت خوشی دلش ممکن است زندگی‌ای از هم بپاشد و خانواده یا حتی نسلی نابود شود؟ می‌داند که ممکن است ناخواسته به درازای یک عمر آه و نفرین پشت سرش باشد؟

می‌داند که می‌تواند شرمندگی پدری را باعث شود که توان مالی به دوش کشیدن چشم و هم چشمی دخترش را ندارد؟
حالا بهانه می‌آورند که مردها خودداری کنند و نگاهشان را حفظ کنند و چرا قانون فقط برای زنان است؟
آن مردی که نگاهش را حفظ نمی‌کند هم قافله را باخته، اما قبول کنید منطقی نیست که فضایی را مسموم کنی و بعد بگویی بیایید از ماسک اکسیژن استفاده کنید تا سالم بمانید!

حاشیه پررنگ

زهرامیمیری، فیزیوتراپی ۹۸

امکام پزشکی

گاهی موقع خون‌گیری از بیمار، خون با دست‌گیرنده‌ی خون تماس پیدا می‌کند، آیا با پنبه‌ی الکلی می‌توان محل را تطهیر کرد یا مطابق آنچه که در احکام آمده است باید طهارت شود؟

✓ تطهیر موارد نجس از قبیل آنچه در سؤال ذکر شده، باید با آب باشد.

گاهی در عمل خون‌گیری سوزن سرنگ به داخل رگ فرو می‌رود و به خون آغشته می‌شود ولی به علت اینکه خون به داخل سرنگ جریان نمی‌یابد یا کافی نیست، لازم می‌شود که از محل دیگری خون‌گیری شود، آیا سوزن نجس می‌شود؟ آیا نمی‌توان از این سوزن استفاده‌ی مجدد نمود؟

✓ استفاده مجدد از آن مانعی ندارد و اگر در خارج خون ندارد و یا با رطوبت یا نجس دیگری تماس نداشته، پاک است.

گاهی در هنگام آموزش با مسئله معاینه غیرمحرارم مواجه می‌شویم و نمی‌دانیم این کار برای آینده ضرورت دارد یا خیر؟ ولی به هر حال جزئی از روش درسی دانشگاه‌ها و وظیفه دانشجویی رشته پزشکی و یا حتی تکلیفی از طرف استاد است. با توجه به این مطالب آیا انجام معاینات مزبور برای ما جایز است؟

✓ صرف اینکه معاینه پزشکی، از برنامه‌های آموزشی و یا از تکالیف استاد به دانشجو است، مجوز شرعی برای ارتکاب امر خلاف شرع محسوب نمی‌شود، بلکه ملاک در این زمینه فقط نیاز آموزشی برای نجات جان انسان و یا اقتضاء ضرورت می‌باشد.

آیا نگاه کردن به عکس مردان و زنان غیرمسلمان که در کتاب‌های اختصاصی رشته‌ی درسی ما به صورت نیمه‌عریان وجود دارد جایز است؟

✓ اگر به قصد ریبه نباشد (ترس از لغزش به دنبال نگاه کردن نباشد) و خوف ترتب مفسده هم در آن وجود نداشته باشد، اشکال ندارد.

با توجه به مراجعه‌ی زنان به برخی پزشکان مرد و آثار متعاقب آن، آیا بر زنانی که استعداد یادگیری علوم پزشکی مربوط به زنان را دارند، واجب است که این علوم را یاد بگیرند؟

✓ یادگیری در حد رفع نیازهای ضروری، واجب کفائی است.

الهه صالحی، بهداشت حرفه‌ای ۹۸

مناجات امتحانی

نمره‌ام را بدهید حضرت استاد
شده کم را بدهید حضرت استاد

بخدا توبه کنم لحظه ارفاق
بشود پاک دلم از غم این داغ

بروم بست نشینم سر هر درس
برود آخر ترم از دل من ترس

از خدا خواسته‌ام بگذرد این ترم
کاش واقعا بشود! کم شود این کرم

کرم ماندن شب آخر که شوم پاس؟
یا که زاری کنم «از ماست که بر ماس»؟

سپس سه بار رو به استاد ایستاده بگویید:

نمره‌ام را بدهید حضرت استاد
شده کم را بدهید حضرت استاد

نشریه بیان، شماره نوزدهم | هفته چهارم تیر ۱۴۰۱

شماره مجوز: ۵۵۲/ک/ش
صاحب امتیاز: عطیه حسین‌زاده
مدیر مسئول: الهه صالحی
سردبیر: سیده فاطمه پاکدل
صفحه‌آرا: امیرحسین پنجه‌باشی

تحریریه: مریم پشت‌چمن، زهرامیمیری، فائزه نوروزی، عطیه حسین‌زاده، فاطمه پاکدل، الهه صالحی، ساجده امیرخواه

ما را در کانال @maktabozahra_mums دنبال کنید.